

GULHOLTS, m. sing. Ett slags gult färgämne, bestående i den blekgula, rödgulädriga veden af *Maclura* (*Morus*) *tinctoria*.

GULING, m. 2. 1) Se *Gultrast*. — 2) (fam. skämtv.) Guldmynt.

GULLBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. En ört med gul blomqvast, på öland. *Chrysocoma* *Linosyris*.

GULLFRÖ, n. 4. Örten *Xanthium* *strumarium*.

GULLGUBBAR, m. 2. pl. Se *Stånds*.

GULLKULLA, f. 1. Se *Gulväpling*.

GULLPUDRA, f. 1. Ört, hvars blad äro liksom beströdda med ett guldpuver, och som har gula blommor. *Chrysosplenium* *alternifolium*.

GULLRIS, n. sing. Mångårig växt på ängsbäckar, med gul blomvippa. *Solidago* *virgaurea*. Kallas äfv. Jungfruris, Räftunga.

GULLSKÅLAR, f. 2. pl. Se *Smörblomster*.

GULLSPIRA, f. 1. Mångårig växt, på kärrängar bland buskar, med gul blomruska, och som användes till färgning af gult. *Lysimachia* *vulgaris*.

GULLTRAF, m. sing. Ört med stora, gula blommor. *Oenothera* *biennis*. Kallas äfv. Fransk Rapunzel, Gul Rapunzel.

GULLVIFVA, f. 4. Mångårig växt, allmän i backiga ängar och öppna skogslunder, med guldgula blommor. *Primula* *veris*. Kallas äfv. Oxlägg, Yxlägg, St. Pers nycklar, Majnycklar, Nyckelblomster, Gökbomma, Käringtänder.

GULMÅLA, v. a. 1. Måla, stryka med gul färg. — *Gulmålade*, n. 4. o. *Gulmålning*, f. 2.

GULMÅRA, f. 1. Mångårig växt, allmän på åkerrennar, med stor, gul blomvippa. *Galium* *verum*. Kallas äfv. J. Marie Sånghalm, Honungsgräs, Sligefrö.

GULNA, v. n. 1. Blifva gul. — *Gulnande*, n. 4.

GULOCKRA, f. sing. Ett slags färgämne, bestående i gul jernockra.

GULPRICKIG, a. 2. Som har gula prickar på en botten af annan färg. — *Gulprickighet*, f. 3.

GULRANDIG, a. 2. Som har gula ränder på en botten af annan färg. Brukas isynnerhet om väfnader och klädespersedlar. *En g. väf, klädning, näsduk*. — *Gulrandighet*, f. 3.

GULRUTIG, a. 2. Som har rutor, antingen helt och hållet gula eller bildade af gula ränder, på botten af annan färg. — *Gulrutighet*, f. 3.

GULRÖD, a. 2. 1) Röd, med skiftning i gult. — 2) Af en färg, som utgör en blandning af gult och rödt.

GULSIKTIG, a. 2. Som har gulsot.

GULSIPPA, f. 1. En art Sippa, i skogsängar, med gula blommor. *Anemone* *ranunculoides*.

GULSOT, m. sing. Ett slags sjukdom, som gifver sig först tillkänna genom en gulhet på hvitögat, hvilken färg sedan småningom sprider sig, så att huden öfver hela kroppen, allt efter graden af sjukdomens häftighet, blir gul, gröngul eller svartgul.

GULSPARF, m. 2. pl. — *sparfvar*. Fågel af Sparfsläktet, 7 tum lång; hufvudet hos hanen gult, hos honan olivfärgadt, svartfläckigt. *Emberiza* *citrinella*.

GULSTEKT, a. 1. Som genom stekning fått en gul färg.

GULSTRIMMIG, a. 2. Som har gula strimmor på en botten af annan färg. — *Gulstrimmighet*, f. 3.

GULTRAST, m. 2. En art af Sparfåglaerna, stor som en koltrast, till färgen gul eller grön. *Oriolus* *Galbula*. Kallas äfv. Guling, Gylling.

GULVÄPLING, m. 2. En art Väpling med gula blomax. *Trifolium* *agrarium*. Kallas äfven Gullkulla, Skogshumla, Jordhumla.

GULÄDRIG, a. 2. Som har gula ådror. — *Gulädrighet*, f. 3.

GULÖGD, a. 2. Som har gula ögon. — *Gulögdhed*, f. 3.

GUMMA, f. 1. 1) Gammal qvinna. — *Syn*. Käring. — 2) (fam.) Hustru. *Min g. lilla!* — 3) Brukas i förtrolig, skämtsam eller hotande ton till personer af kvinnkøn, äfven stundom skämtvis till barn. *Var snäll, min g. lilla, och gif mig ett glas vatten. Du låter bli det, min g. lilla, förstår du. Kom hit, min g. lilla, skall du få namnam.*

Anm. *Gumma* är feminin af det gamla ordet *Gumme*, man.

GUMMA, v. a. 1. eller vanligare

GUMMERA, v. a. 1. (tekn.) Öfverstryka eller iblanda med gummi.

GUMMERING, f. 2. (tekn.) 1) Förfarandet, då man gummerar. — 2) Gummi, hvarmed något blifvit öfverstruket, eller som blifvit iblandadt i något.

GUMMI, n. sing. Växtämne, som löses i vatten till en slemmig, efter intorkning limmande vätska. *G. arabicum*, ett slags naturligt gummi, som fås af *Acacia* vera och *A. arabica*. *G. copal*, se *Copal*. *G. dragant*, se *Dragant*. *G. elasticum*, se *Kautschuk*. — *Ss. G-artad*, -lik.

GUMMIFERNISSA, f. 1. Fernissa, bestående endast af en lösning af gummi i vatten, och begagnad till bindningsmedel för så kallade vattenfärger.

GUMMIGUTTA, f. sing. En vacker gul färg, som utgör den stelnade saften af:

GUMMIGUTT-TRÄD, n. 3. Ett trädslag i Ostindien, med pomeranslika frukter. *Garcinia* *Cambogia*.

GUMMIHARTS, n. 3. En blandning af gummi med harts, och ofta äfven med fet och flygtig olja samt något skarpt, eget ämne, kautschuk, extraktivämne m. m., som finnes i växterna och efter utflytning torkar i luften till en mer eller mindre hård massa af ljusgrå, gul eller brun färg.

GUMMILACCA, f. sing. eller **GUMMILACK**, n. sing. En saft, som utflyter ur Indiska Fikonträdet och, stelnad, brukas till fernissor och lim. Kallas någon gång äfv. Lackgummi.

GUMMITRÄD, n. 3. Benämning på åtskilliga träd, hvaraf gummi fås.

GUMMIVATTEN, n. 3. Vatten, hvari gummi blifvit upplöst.

GUMODER ell. **GUMOR**, se *Gudmor*.

GUMP, m. 2. 1) Bakdelen på människor. — *Syn*. Se *Bakdel*. — 2) Nedre ändan af ryggraden hos fåglar och fiskar.

GUMPA, v. n. 1. (fam.) Springa och vicka med bakåndan.

GUMPFENA, f. 1. Fena hos en del fiskar, emellan Stjertfenan och Analfenan.

GUMPHÖNA, f. 1. Höna utan stjert.

GUMPHÖNS, n. 3. En art af Hönssläktet, med helbräddad kam och utan stjert; vild på Ceylon. *Gallus* *ecaudatus*.

GUMRIK, gummrick, m. sing. Groft tväradigt korn. *Hordeum* *distichon*. Kallas äfv. Gumring, Flättring.